

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

09 septembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofci Vladimir,

Judecători – Cobzac Elena, Țurcan Anatolie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului Sinigur Andrei, prin care solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 mai 2020, în cauza penală privindu-l pe

Sinigur Andrei XXXXX, născut la XXXXX, originar și domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 18.07.2017 – 13.12.2019 (prima instanță);
2. 20.01.2020 – 28.05.2020 (instanța de apel);
3. 22.07.2020 – 09.09.2020 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului ordinar în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul (sediul Cantemir) din 13 decembrie 2019, Sinigur Andrei a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare, pe un termen de 2 ani.

Conform art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită inculpatului Sinigur Andrei, s-a suspendat condiționat, cu stabilirea unui termen de probațiune de 2 ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă înaintată de Voinschi Serghei, astfel, s-a încasat de la Celarschi Octavian, Celarschi Roman și Sinigur Andrei în beneficiul lui Voinschi Serghei câte 10 000 lei cu titlu de prejudiciu moral, 1 000 lei cu titlu de cheltuieli de asistență juridică de la fiecare.

S-a respins cererea procurorului de a încasa de la inculpații Celarschi Octavian, Celarschi Roman și Sinigur Andrei cheltuielile judiciare în sumă de 1 413 lei.

Prin aceeași sentință au fost condamnați Celarschi Octavian și Celarschi Roman, în privința cărora hotărârea în prezent nu se contestă, din care motiv instanța de recurs nu se v-a expune în privința acestora.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că Celarschi Octavian, Celarschi Roman și Sinigur Andrei, la data de 20 ianuarie 2017, aproximativ pe la

ora 21:00, împreună și de comun acord, aflându-se în centrul satului Dimitrova, r-nul Cantemir, unde se petrecea hora satului, loc ce se califică ca fiind un loc public, încălcând grosolan ordinea publică și manifestând o vădită lipsă de respect de societate, fără nici un motiv, i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii pe diferite părți ale corpului cetățeanului Voinschi Serghei, iar Sinigur Andrei l-a lovit și cu o sticlă în regiunea capului, ca urmare pătimitului Voinschi Serghei fiindu-i cauzate leziuni corporale ușoare sub formă de excoriație a regiunii temporoparietale, plagă contuz-plesnită a regiunii fronto-temporale stângi cu echimoză și tumefierea țesuturilor moi în jur, tumefiere și echimoză a țesuturilor moi în jurul ochiului stâng.

Prima instanță a încadrat acțiunile inculpaților în baza art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, *huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței asupra persoanei, săvârșit de mai multe persoane.*

2. Sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului Sinigur Andrei, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Sinigur Eduard să fie achitat, invocând că, la data de 20 ianuarie 2017, Sinigur Andrei a venit în ospeție în s. Dimitrova, r-l Cantemir, unde se desfășura o horă, în timpul cât servea cafea a observat cum o persoană o lovea pe altă persoană, și i-a despărțit, s-au apropiat după mai multe persoane, iar acesta a plecat. În mână avea doar un pahar cu cafea, paharul era din plastic, vina nu o recunoaște, fiind-că nu a comis această infracțiune în care este acuzat. Instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că partea acuzării nu a demonstrat prin probe, precum că Sinigur Andrei l-a lovit pe Voinschi Andrei cu o sticlă, nu au fost depistate la fața locului urme de sticlă stricată, astfel a fost încălcate prevederile aliniatului (3) ale art. 8 Cod de procedură penală, instanța de judecată în sentință s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate, iar declarațiile care au fost depuse de inculpați nu au fost luate în considerație. Instanța de judecată nu a luat în considerație faptul, că suma indicată în acțiunea civilă depusă de partea vătămată, nu poate fi admisă din simplu motiv, că nu a comis această infracțiune.

3. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 mai 2020, apelul declarat a fost respins ca nefondat, cu menținerea sentinței.

3.1 Pentru a decide astfel, instanța de apel a conchis că, prima instanță, corect a stabilit situația de fapt și de drept și întemeiat l-a recunoscut culpabil pe inculpatul Sinigur Andrei cât și pe inculpații Celarschi Octavian și Celarschi Roman de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă în baza probelor administrate în cauză, apreciate în mod corespunzător.

În acest sens, instanța de apel a menționat că, prima instanță și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările, care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual,

o curte poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției instanței de fond (hotărârile CEDO în cauzele *García Ruis vs Spania*, *Helle vs Finlanda*).

Mai mult, instanța de apel a indicat că nu sunt de primit afirmațiile expuse în cererea de apel precum că, inculpatul Sinigur Andrei nu și-a recunoscut vinovăția întrucât nu a comis această infracțiune deoarece la data de 20 ianuarie 2017, Sinigur Andrei a venit în oșpeție în s. Dimitrova, r-l Cantemir, unde se desfășura o horă, în timpul cât servea cafea a observat cum o persoană o lovea pe altă persoană, și i-a despărțit, s-au apropiat după mai multe persoane, iar acesta a plecat, în mână avea doar un pahar cu cafea, paharul era din plastic, menționând în acest sens că, nu găsește temei de a pune la îndoială declarațiile părții vătămate Voinschi Serghei care a comunicat că, după ce a fost lovit cu pumnii de Celarschi Octavian anume Sinigur l-a lovit cu o sticlă de sub bere în cap, însă nu ține minte dacă a fost plină sau goală, declarațiile părții vătămate sunt confirmate și prin declarațiile martorului Creangă Nicolae care a comunicat că Voinschi Serghei în seara de 20 ianuarie 2017 a fost lovit cu o sticlă în cap.

Instanța de apel a mai indicat că, un alt argument invocat de apelant este faptul că, instanța de judecată nu a luat în considerație faptul că, la fața locului nu au fost depistate urme de sticlă stricată, astfel au fost încălcate prevederile aliniatului (3) ale articolului 8 Cod de procedură penală, astfel, instanța de apel a notat că, la materialele cauzei nici nu este anexat ca probă, proces-verbal de cercetare la fața locului, pentru a fi constatate au fost depistate sau nu urme de sticlă, pe aceleași rațiuni a respins și afirmația apelantului precum că, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, or probele analizate cu certitudine demonstrează vinovăția inculpatului Sinigur Andrei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. b) Cod penal.

În continuare, instanța de apel a statuat că prima instanță a apreciat atât declarațiile părții vătămate Voinschi Serghei, declarațiile căruia sunt identice cu cele făcute de la urmărirea penală, care sunt consecutive, au un caracter constant, consecvent și coerent, inclusiv și în cadrul confruntărilor cu inculpații Celarschi Octavian, Celarschi Roman, Sinigur Andrei (f.d.9,30,59,60,85,vol.I), cât și declarațiile inculpaților Celarschi Octavian, Celarschi Roman, Sinigur Andrei care se combat cu probatoriul prezentei cauze, începând cu depunerea plângerii (f.d. 5, 8) declarații la efectuarea expertizei medico-legale (f.d. 83) cât și la procedura înaintării acțiunii civile (f.d. 90,166), partea vătămată a insistat la acuzarea lui inculpatul Sinigur (care atunci era cunoscut victimei după familia Păduraru), în consecință poziția inculpatului de negare a vinovăției în comiterea faptei imputate s-a apreciat de instanța de apel ca o metodă de apărare și eschivare de la răspundere.

De asemenea, instanța de apel a mai conchis că, prima instanță just a ajuns la concluzia de admiterea parțială a acțiunii civile cu încasarea din contul inculpaților Celarschi Octavian, Celarschi Roman, Sinigur Andrei a câte 10 000 lei întru compensarea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune și compensarea parțială a

cheltuielilor de judecată.

4. Decizia instanței de apel, este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului Sinigur Andrei, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) 12) Cod de procedură penală, prin care a solicitat, casarea deciziei, pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul Sinigur Andrei să fie achitat, invocând:

- atât prima instanță cât și instanța de apel au dat o apreciere juridică incorectă probelor acumulate în dosar, aplicând o pedeapsă individualizată contrar prevederilor legale în privința inculpatului Sinigur Andrei;

- instanța de apel nu a luat în considerație faptul că partea acuzării nu a demonstrat prin probe, precum că eu, Sinigur Andrei, l-am lovit pe Voinschi Andrei cu o sticlă;

- instanța de apel (cât și prima instanța) în sentința s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate (în cerere nu figurează numele meu);

- instanța de apel nu a luat în considerație și declarațiile, care au fost depuse de către mine (cât și celorlalți inculpați) la urmărirea penală, prin care eu am demonstrat că nu am încălcat legislația în vigoare;

- am fost condamnat de către prima instanță și instanța de apel numai pentru că am intervenit săi despart pe cei care se băteau și să nu fie careva urmări grave, deoarece toată lumea se uita dar nimeni nu intervenea, să-i desparte;

5. La recursul ordinar declarat, în conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, a depus referință procurorul în secția reprezentarea învinuirii în Curtea Supremă de Justiție, prin care a manifestat dezacordul cu recursul înaintat, a solicitat declararea recursului inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat, motivând prin faptul că instanțele inferioare just au constatat circumstanțele de drept și de fapt ale cauzei și corespunzător au încadrat acțiunile inculpatului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recursul ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel

pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, Colegiul penal lărgit reține că recurentul indică ca temeiuri pentru declararea recursului ordinar, prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10), 12) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale; faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită”*.

Verificând legalitatea hotărîrii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că motivele – temeiurile de recurs invocate de recurent nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Astfel, ce ține de temeiul de recurs indicat de recurent, prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că *„instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței”*, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), 417 alin. (1) pct. 8), 419 Cod de procedură penală și prin decizia adoptată (f.d. 72 – 75 v.II) s-a pronunțat asupra tuturor motivelor relevante invocate în apelul declarat, decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția și în partea contestată de recurent în prezentul recurs, fiind reflectate clar motivele pe care se întemeiază soluția instanței de apel, soluție întemeiată pe cumulul de probe, cercetate, verificate și apreciate just prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, fără a fi admisă vreo eroare de fapt sau de drept ce ar afecta legalitatea deciziei instanței de apel, fapt ce determină lipsa unor temeiuri justificative de a interveni în decizia instanței de apel sub aspectele contestate.

Ce ține de temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, în sensul că *„faptei săvârșite i sa dat o încadrare juridică greșită”*, Colegiul penal, punctează că reprezintă o interpretare subiectivă a recurentului ce nu poate fi acceptată, or, atât în sentința (f.d. 266 – 267 v. I) cât și în decizia (f.d. 72 – 74 v.II) instanței de apel au fost combătute aceste argumente, motivare ce este în coroborare cu circumstanțele constatate în prezenta cauza penală în baza cumulului de probe cercetate de prima instanță și de instanța de apel, ce se acceptă și de instanța de recurs, ce este conform practicii CtEDO, hotărîrea Albert vs România din 16.02.2010.

Instanța de recurs, apreciază critic argumentul recurentului precum că instanța

de apel nu a luat în considerare faptul că partea acuzării nu a demonstrat prin probe precum că Sinigur Andrei l-a lovit pe Voinschi Serghei cu o sticlă, în acest sens, Colegiul penal indică că este un argument declarativ, or, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept.

În acest sens, Colegiul penal mai indică că, nu pot fi reținute alegațiile recurentului precum că, „instanța de apel (cât și prima instanța) în sentința s-a bazat doar pe declarațiile părții vătămate (în cerere nu figurează numele meu)”, or, instanța de recurs constată că atât partea vătămată, cât și ceilalți martori de la începutul urmăririi penale cât și în cadrul instanțelor de judecată au indicat că Păduraru Andrei l-a lovit cu sticla în cap pe partea vătămată, or, Păduraru Andrei și Sinigur Andrei este aceeași persoană, consătenii (partea vătămată și martorii) îl cunosc după numele Păduraru, or, conform extrasului din Registrul de Stat al Populației (f.d. 35 v.I), Sinigur Andrei, la rubrica date personale anterioare este indicat numele Păduraru.

Instanța de recurs relevă, că argumentele recurentului invocate în recurs, referitor la nevinovăția inculpatului, au fost obiect de dispută în cadrul instanței de apel, asupra cărora s-au formulat și s-au punctat minuțios și veridic răspunsurile asupra tuturor alegațiilor recurentului, pe care Colegiul penal le însușește, ce nu contravine practicii CtEDO.

În acest sens, Colegiul penal susține concluzia instanței de apel: „*Colegiul judiciar constată că instanța de fond a apreciat atât declarațiile părții vătămate Voinschi Serghei, declarațiile căruia sunt identice cu cele făcute de la urmărirea penală, care sunt consecutive, au un caracter constant, consecvent și coerent, inclusiv și în cadrul confruntărilor cu inculpații Celarschi Octavian, Celarschi Roman, Sinigur Andrei (f.d. 9,30,59,60,85, vol.I), cât și declarațiile inculpaților Celarschi Octavian, Celarschi Roman, Sinigur Andrei care se combat cu probatoriul prezentei cauze, începând cu depunerea plângerii (f.d. 5, 8) declarații la efectuarea expertizei medico-legale (f.d. 83) cât și la procedura înaintării acțiunii civile (f.d. 90, 166), partea vătămată a insistat la acuzarea inculpatului Sinigur (care atunci era cunoscut victimei după familia Păduraru). În consecință poziția inculpatului de negare a vinovăției în comiterea faptei imputate s-a apreciat de instanța de apel ca o metodă de apărare și eschivare de la răspundere.*”

Colegiul penal lărgit indică că, instanța de apel reținând circumstanțele de fapt ale cauzei și-a motivat concluzia prin cumulul de probe administrate în cauză, cărora le-a dat o apreciere justă și obiectivă, prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine corect toate aspectele de fapt și de drept.

Referitor la temeiul indicat de recurent prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10)

Cod de procedură penală, instanța de recurs conchide că recurentul nu a specificat în ce constă problema de drept, or, recurentul ne argumentând ilegalitățile hotărârii contestate în acest sens, fără a aduce careva argumente în susținerea temeiului invocat, formal și declarativ a invocat prevederile art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

7. Astfel, Colegiul penal conchide că temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea argumentelor instanței de apel în motivarea soluției sale pe aspectele contestate nu se identifică, pe care în virtutea corectitudinii lor și pentru a evita repetări inutile, le acceptă și le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza Albert vs. România din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (Van de Hurk vs Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat decizia atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de către instanța de apel este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

8. Conducându-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Barbarov Eduard în numele inculpatului Sinigur Andrei, împotriva deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 28 mai 2020, în cauza penală privindu-l pe **Sinigur Andrei XXXXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **08 octombrie 2020**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie